

UJ CIMBORA

Az Uj Cimbora Családszövetség képes gyermeklapja

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR

SZERKESZTI ÉS KIADJA:

F. LÁSZLÓ MARCELLA

JÖN AZ ANGYAL...

Kip-kop... kip-kop... Édes anyám
az ajtónkon ki kopog?

— Karácsony van, bizonyára
fehérszárnyu angyalok.

— Az angyal jön ajándékkal,
nyitom rögtön, kinyitom.

Karácsonyi angyalnak a
szívetem is od' adom.

Jöjj be, szállj be kedves angyal
minden gyermek léged vár.

A Jézuska küldött léged
le a földre ugyebár?

— Ugy van, ugy van, az Úr Jézus
küldött engem ide le,

És még sok-sok fehér angyal,
hogy a földre vigye le.

Szeretetet és a békét,
ember egymást szeresse,

Gyűlöletet, but, szenvedést,
Örök sirba temesse.

László Marcella.

ELŐFIZETŐGYŰJTŐ VERSENY.

Legutóbbi gyűjtésünk: Kovács Margit, Szatmár szerezte Perje Ilonkát, Jibou, Udvary Magda, Sáros szerezte Gálfi Sárkát és Zollikát, Mihai Viteazul.

Amint ígértük annak idején a szorgalmas, lelkes előfizető-gyűjtőknek elküldjük karácsonyra a nyeregményeket. Milyen jó most annak, aki részt vett a versenyen, most megkapja karácsonyra az Uj Cimbora ajándékait. No nem baj — ebben az évben ugyan szünetelni fog az előfizető-gyűjtőverseny, de januártól kezdve ismét beindítjuk, úgy, hogy a második előfizető-gyűjtőversenyünket husvétkor fogjuk lezárni.

Az első előfizetőgyűjtő-verseny eredményeként a következők részesülnek jutalomban:

Nagy Lóránd, Szatmár (kis repülőgép), Szász István, Szatmár (csokoládé), Fehér Olgi, Nagyvárad (Miki egér lev. lap-sorozat), Bleicher Palika, Tövis (Uj Cimbora kis rajzfüzete és Miki levél), Nagy Kató, Szatmár (könyv), Faff Lajoska, Tasnád (kis autó), kicsi Gálffy Zsigmond, Kolozsvár (kis autó), Pollner Gabi Szatmár (Uj Cimbora nótás füzet), Kolra Sándor, Szatmár (rajz-füzet), Janovszky Imre, Henner Aranka (kis autó), Szhiva Jenő Szatmár (Uj Cimbora nótásfüzet).

FÖLHÍVÁS A SZATMÁRI CIMBORÁKHOZ.

Kovács Nándor: Arany Ábécéje, amelyben nem a betűk vannak ismertetve, hanem betű sorban jeles mondásokat tartalmaz, kiadóhivatalunkban kapható, darabja: 10 Lei. Kis cimborák karácsonyi ajándékkul vegyétek meg az érdekes könyvecskét, régi énekek és versek is vannak benne. Szerezzetek egy kis örömet az öreg tanítóbácsinak!

A CSALÁDSZÖVETSÉGI HÍRÉI.

A nagybányai rajz és Meseország játék kiállításának azonkívül, hogy megmozgatta egész Nagybányát és felejthetetlen élményeket hagyott gyermek és felnőtt lelkében, még másik fontos eredményt is jelentett. A kiállítás hangulatában megalakult Nagybányán az Uj Cimbora Családszövetség első ága. Eddig mintegy 180 tagja van széles Erdélyben az Uj Cimbora Családszövetségének, Kolozsvár, Bukarest, Nagyvárad, Ovári, Nagykároly, Szatmár, Balmazújváros, Nagykőrös, Nagybánya, Turulung, Halmi, Dés, stb. A Családszövetség szervezésére és megalakulására nézve Szatmáron már a lap indulásakor történtek lépések. Néhány boldogemlékű Rónay István esperes állt a szatmári családszövetségi ág élén, de mielőtt áldá-

sos munkáját megkezdhetné volna, hirtelen, tragikus körülmények között meghalt. Az új cimborák így árván maradtak. Annál öröndetesebb a hír most, hogy Nagybányán megalakulhatott mégis az első családszövetségi ág. Hiszem, hogy a nagybányai megalakulást követi majd január hónapban a szatmári, majd mindazokon a helyeken, ahol családszövetségi tagjaink száma legalább a 10—15-öt eléri. Nagybányán 22 tagja van a Családszövetségnek. Elnök: Szöke Béla prépost-plébános. Társelnokok: Révész János ev. lelkész, Oláh Sándor ref. lelkész és Ajtay Nagy Gábor egyházm. főgondnok. Pénztárosa Janovszky Imre, krónikása Szlovik Ede. Tagjai: Ref. egyház énekkara, Veress Ferencz, Magyar Párt Nagybánya, Bagossy Sándor, Szentpétery Ferencz, Phönix kénsavgyár, dr. Szentmiklóssy Odöa, Magyar Nőegylet, Fülöp Imréné, Rozsos István, Nagybányai Leányklub, dr. Bernhardt István, Rózsa Gyuláné, Szlovik Tivadar, Szászné Szabó Viola, özv. Szabó Gyuláné.

Örömmel köszönjük a Családszövetség nagybányai alakulatát és kérjük viseljék szívükön ügyünket. Elsősorban, hogy megerősödjünk, mert, ha meg nem tudunk erősödni, ha táborunk a most meglevő létszámnak a másfélszeresét el nem érheti, a mostoha viszonyok elsöpörnek bennünket. Családszövetségünkbe újabb belépett tagok: Szöke Béla, Nagybánya, Oláh Sándor, Szlovik Tivadar Nagybánya, Nagybányai Leány Klub, Szép Kálmán Turulung.

BÖZSIKE AGGODALMA.

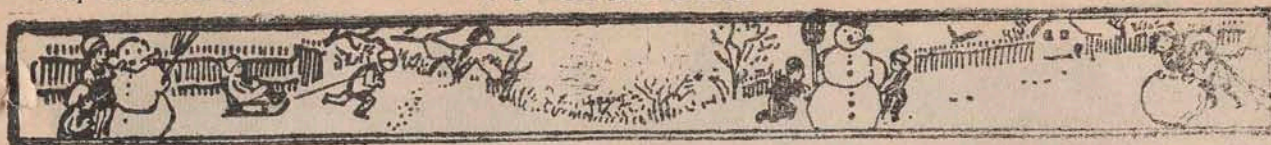
Irta: Peres Sándor.

— Nézzen oda édes anyám,
Mit csinál a Palika:
Jézuskának levelet ír,
Nem lesz abból galiba?

Palika még nem tud írni,
Hogyan írhat levelet?
Irka-firkát Jézuskának
Elküldeni nem lehet.

Hadd írjon csak a Palika
Jézuskának levelet,
Kis Jézuska majd megérti,
A levélben mi lehet.

Bizonyosan karácsonyfát
Kér magának, meg neked,
Hadd írja csak, hadd írja csak
Palika a levelet.

Angyaljárás után

„Csak egy baba? Egyéb semmi?”

„Elég nekem éppen ennyi.
Ezt sem kértem Jézuskától,
Lám, ő elküldte magától!”

„Karácsonyfád volt e neked?”

„Volt ám s olyan szépen fénylott.
Arany dió, alma rajta,
S még játék is volt alatta.”

„Játék is volt? mutasd nekem!

„Csak volt, nagyapóka lelkem.

A szent estén játszogattam,

Aztán másnap . . .”

„Nos, nos, másnap?”

„Aztán másnap . . .

Egy árvának odaadtam.”

Benedek Elek.

Karácsony

Hófehér szárnyaival suhanva közelít felénk a karácsonyi angyal. Mint a bethlemi pásztorok ezerkilencszázharminhárom évvel ezelőtt, mi is olyan áhítatos lélekkel várjuk a szent karácsonyestét. Az angyal suhanása nyomán fényesség világít be lelkünk sötétjébe és még mi a nagyok, a felnőttek is gyermekké válunk a szent estén, hogy együtt örüljünk a kis cimborákkal, tapsolva, ujjongva várva az angyal érkezését.

Légy üdvözölve hát Karácsony, legmagasztosabb, legszebb minden ünnep között. Te

hoztad el az Idők teljességében a világ Megváltóját.

Zsolozsmás ajakkal felharsan az ének a szeretet ünnepének estéjén:

Légy áldott, Ur Jézus, világ Megváltója,
Jöttöd a lelkünket a büntől megóvja.

Ismét visszatér szívünkbe a béke és boldogság. Oh bár minden embernek, minden nemzetnek hirdetne békességet a karácsonyi angyal. De hisszük, hogy hirdet is és ebben a hitben kívánunk nektek kis cimborák boldog karácsonyi ünnepeket! — Öreg góbbé.

Föld alatt, föld felett

I r t a : L á s z l ó M a r c e l l a

— Mi ez kérem? ki csinál itt rossz tréfát? — nézett szigorú arccal az osztályra. Aztán meg miféle morogás ez itt? Ki morog?

A fiúk figyelni kezdtek s izgatottan ugáltak ki a padjaikból.

— Senki sem morog tanár ur, de olyan furcsa, mintha a föld mozogna a lábunk alatt — mondta az egyik.

— Fiaim, akkor ez az ugynevezett föld-rengés. Tanácslom, hogy fusson, ki merre lát, főleg ki a mezőre, mert ott nem potyog a fejetekre a nagy templom tornya.

Futottak a diákok. A tanár előbb összecsuksa a noteszét, szemüvegét betette a tokjába, aztán bezárta az osztály ajtaját s mikor úgy gondolta, hogy most már minden rendben van, csak akkor kapta maga alá a lábait és szaladt a diákjai után, de azokat ugyan már utól nem érte.

Nem kellett most senkinek sem turós gombóc sem lekváros derelye, sem pénz, sem ruha. Csak az életét mentette mindenki. A haragosok megbékülve nyújtottak egymásnak kezét:

— Béküljünk ki, ilyen veszedelem idején nem szabad haragudni az embereknek egymásra. Nem is haragudtak, hanem együtt futottak ki a mező felé.

A kisfiu, Szökökut hajdani barátja, akiből azóta nagy diák lett, anyjával és nagyanyjával arra futott, amerre a legtöbb ember: a mező felé. Hál Istennek nem is lett semmi bajuk.

De a pápaszemes urak! Ők ugyancsak megjárták!

Mérték, méricskéltek Szökökut vizét akkor is. Szökökut, aki az igazi Szökökut képében csobogott, most hallgatag és néma volt, mintha érezte volna a veszedelmet. Egyszer csak orrára bukott a méricskélő uraság.

— Na mi az? mi történt? kérdezte ijedten a másik. De ugyanakkor ő is orra bukott.

— Szent Isten, hisz ez földrengés! — kiáltotta el magát rémülten a harmadik. Fusuukemléke nem halványodott el közöttük. Az ide-

barátaim! Lám a városház középső bástyája is ingadozik már.

Futottak mind a hárman. De, ahogy futottak, egyszer csak megnyílt a lábuk alatt a föld és elnyelte mindahárom pápaszemes urat. Tán büntetésből, amiért Szökökuthoz olyan gonoszak voltak.

A tizezeréves bál után.

Rengett, mozgott, dübörgött a föld az emberek lába alatt. Pedig nem történt semmi egyéb, csak hogy a tizezeréves bál hangulatában nem találta meg senki a helyét. De ám, most már nem csak a föld alatt volt zenebona, hanem a föld felett is. A folyók egyszerűen kiléptek a medreikből, hogy ők nem folytak mindig csak előre, hanem egyszer már visszafelé is. A hegyek ide-oda csuszáltak. Sokan azt hitték, hogy itt a végítélet.

Lassankint kijózanodtak az ásványok, közetek. S nagy szégyenkezve, szemlesütve — szégyelték a nagy felfordulást, amelyet okoztak — visszatért mindenki a helyére. Ekkor aztán csend lett és rend, föld alatt, föld felett.

Megnyugodtak az emberek. Visszatért mindenki a tűzhelyéhez. A boltokban újra árultak, szakácsnők turós gombócot főztek ebédre. A diákok visszaültek a padjaikba. S a tanár javítani hívta ki azt a diákot, aki a me neküléskor szekundát kapott. Felépítették a nagytemplom ledőlt tornyát s az összeomlott országházat. A király most már nemcsak ígért, nemcsak szép szavakat mondott, hanem valóban tett is a népeiért. Minden visszatért hát a régi kerékvágásba.

Ujra a virágok között.

Telt mult az idő. A hajdani kisfiuból nagy fiu lett. Nem is nagy fiu, de egyenesen bajszos ember. Hiszen huszonöt esztendő telt el azóta a szerencsétlen reggel óta, hogy Szökökutnak elzárták az utját. A parkban elhervadtak össze a virágok, meg újraéledtek tavaszszal. De Szökökutnak, az igazi Szökökutnak az ide-

gen, új virágoknak elmesélték a régiak a nagy szerencsétlenséget. S az ifjabb virágok épp úgy beszéltek Szökőkutról, mintha ismerték volna.

Bizony az évelő virágok közül is sokan elpusztultak a nagy földrengés alkalmával. Nem esoda, mert a nagytemplom tornya épp oda zuhant le közéjük, a parkba. De ezek helyére újakat ültettek úgy, hogy nem látszott már semmi nyoma a pusztító földrengésnek. Sőt! talán még szebb volt a park, mint huszonöt évvel ezelőtt.

Ezen a napon nevezték ki a kisfiut, — persze most már, mint bajszos nagy embert — a pápaszemes urak helyébe. Pápaszemet is kapott, hogy jobban lásson. Eppen olyan okos volt már és éppen úgy értett mindenhez, mint a hajdani pápaszemes urak. Alig, hogy megkapta a kinevezését és a kulcsokat, melyekkel a feljáró ajtót csukták-nyitották, sietett egyenesen a márványmedencéhez. Forgatta a zárban a kulcsot, csavart jobbra, csavart balra, egyszer csak megcsikordult a zár és felpattant a kicsi kerek ajtófedél.

Jaj! még olyat nem látott a világ! Szökőkut, az igazi, épp akkor talált odaérni, hogy Aranytelér tanácsára mégegyszer megpróbálja, nyitva van e a feljáró ajtó, vagy nincs? Ha nincs, bizony ő elemésztí magát.

Szerencsére akkor nyitotta ki a hajdani kisfiu. Hogy szökött ki a nyitott ajtón Szökőkut! Micsoda örömharsogással! Tíz méter magasból zuhogott vissza nagy boldogan a márványmedencébe.

A másik, az idegen Szökőkut, rémülten vette észre a márványmedence gazdájának a hazaérkezését. Szinte látszott rajta, hogy nem is szívesen adja át a helyét. Azt hitte ezután már mindig így lesz, hogy ő marad az ura márványmedencében. De aztán csak belenyugodott a változhatatlanba és visszaadta az igazi Szökőkut helyét, ő maga pedig lehuzódott vissza a föld belsejébe.

Először egy kicsit megijedt Szökőkut, mikor a feljáró ajtónál legelőször is egy pápaszemes urat látott. Azt gondolta az is valami szigorú uraság. De a hangjáról csakhamar ráismert.

— Te vagy az kedves barátom? S örömé-

ben olyan vidám csobogást esapott, hogy a madarak is meghallották a közeli székesegyház tetején és mind lerepültek a parkba.

— Ekkora nagy ujság! csicseregtek egymásnak a madárkák. Visszajött Szökőkut! Hazajött! Itthon van! csirip! csirip! éljen, éljen!

A virágok között is egy pillanat alatt szétfutott a hír. Itthon van Szökőkut, az igazi, vidáman csobogó Szökőkut. Oh milyen nagy öröm volt a parkban! Csak erről sugtak-bugtak egész áldott nap.

— Megnőttél mióta nem láttalak — mondta Szökőkut a hajdani barátjának. Egy-két év el is telt azóta — csobogott elgondolkozva.

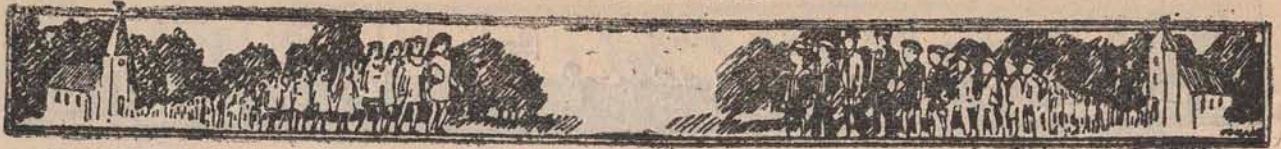
Az ujdonsült pápaszemes ur elmosolyodott.

— Szépen! egy két év! Mit gondolsz, kedves Szökőkut pajtás? Huszonöt év telt al azóta, de nem egy-két év. Épp ma huszonöt éve, hogy utoljára láttuk egymást. S az egykori kisfiu szemében könnyek csillogtak, a meghatottság könnyei.

— Mennyit gondoltam rád, Szökőkut pajtás, ezalatt a huszonöt év alatt. Tudtam, éreztem, hogy miattam szenvedsz, mert álmomban kibeszéltem a titkot, amit rámbíztál. Hát erről nem tehettem. Ha ébren vagyok, harapófógóval sem huz ki belőlem senki egy szót sem a titokról, de lásd, ugye, azt senki sem tudja, hogy álmában mit mond, mert olyankor mélyen alszik.

Réce, réce, fehér tollu réce,
Ugyan mi jut kendnek az eszébe
Megunta a tóban fülcését,
Itt keresi nálunk a szerencsét!

BETLEHEMES JÁTÉK.

(Szereplők: három pásztor, három király, rablók, kántálók.)

I. pásztor (előlép, csengős botjával a földre üt): Kiblok, pásztorok, s három király, Betlehem városába egyszerre tart. (A három királyra mutat.) Felségetek, se-lyembe, bimbóba pompaznak, mit keresnek itt ez eceeru nép között?

Gáspár király (szakállas, ősz): Eljöttünk üdvözölni a kisdededet, ki régi irasok szerint ez estén született.

Boldizsár király (mutatja): A sarunk talpát elkoptatta az ut, lábunkat tüske vérezte. Vadállat vicsoritotta rank a fogat. De mi nem féltünk, mert fejünk felett ragyogott a csillag s vezetett bennünket uttalan utakon át.

(Éneklük):

A három király elindult Betlehembe,
Es utjokat a csillag jelzé.
A bün hatalma megtoretett,
Mert a Megváltó megszületett.

II. pásztor:

Mi is, hogy subánkon tűz körül ülénk
Vén apó mondta a mesét,
Ime az égen kigyulladt egy csillag,
S mutató az istálló helyét.

III. pásztor:

Fényes szárnyu ang. szállt le az égről.

(Éneklük mindahárman):
Az Istennek szent angyala
Mennyekből hogy alászállta,
Es a pásztorokhoz juta,
Nékiek eképpen szóla.
(Esetleg a 2.-ik verset is.)

I. pásztor: És mi pásztorok megyünk most Betlehembe.

I. rabló:

Óh, a csillagok ragyogását mi is láttuk,
Hogy a sivatagban a prédát vártuk,
De kezünket többé nem szennyezi vér,
Aki ma született, tán minket is megvéd.

II. rabló:

Vigyetek minket is Betlehembe,
Az éjszakák kivert kóborát,
Hogy lássuk mi is a kisdedet,
Lássuk a világ Megváltóját.

[Királyok, pásztorok (éneklük):

Krisztus urunknak áldott születésén,
Angyali verset mondjunk szent ünnepen
Mely Betlehemnek mezejében régen
Zengett eképpen:

Kántálók (mind): Menjünk hát Betlehembe!
(Indulnak ki. Miközben éneklük a második versszakot, eltávoznak.)

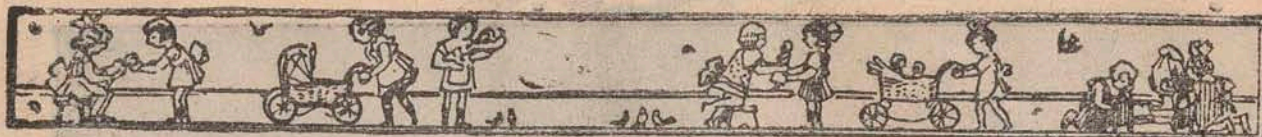
László Marcella.

BETLEHEMESEK.

*Baba, mackó, mesekönyvek, huszár sereg,
Nagy az öröm itten senki nem kesereg,
Karácsony est gyermek szívnek legszebb álma,
Milyen boldog aki hiszi, aki várja ...*

Mit tanulhatunk a Téltől?

Ferkó fiam, amint így együtt nézdegélünk ki az ablakon s látjuk a csendes, havas vidéket, a levéltelen kopasz fákat, a hangtalanúvá vált madárkákát, ne a szomorúság érzése támadjon fel bennünk, hanem a megnyugvás érzése. Nyugodjunk meg annak a Mindenhatónak bölcsességében, aki még a tél fagyát is az emberek hasznára tudja fordítani, aki oktalan teremtményeinek bámulatos ösztönt adott, hogy megküzdhessenek a természet mostohaságával, aki védőkarjával meg tudja menteni teremtményeit a reájuk leskelődő biztos pusztulástól, akinek segítsége még a rovarok létfenntartására is kiterjed s figyelme oltalmába veszi a legkisebb növényt. Látod, Ferkó fiam, a bokornak és fának éppen azzal menti meg az életét, hogy leveleit ősszel elhervasztja.

— Nem értem. Hogyan lehet ez édesapám?

— Röviden megmagyarázom. A levelek a növényeknek nemcsak lélegző szervei, nemcsak a tüdő szerepét végzik, hanem a növény *felesleges* víztartalmának elpárologtatását is előidézik. Ugyanis a földből a vizet a növény gyökerei szívják fel. A felszívott vízben feloldva különböző ásványi anyagok (só, szén, foszfor stb.) vannak, melyek a virág, bokor, fa táplálékául szolgálnak. De mivel a felesleges nedvek károsak a növényre, a levelek, szabad szemmel nem látható réseken keresztül, állandóan elpárologtatják a galyak szükségtelen víztartalmát, s az egész növény a leveleken át úgy működik, mint a vízvezeték. Az elpárologtatott víz helyébe a gyökerek új nedvességet, ezzel együtt új táplálékot (sót szén stb.) szívnak fel a talajból, hogy a már felhasznált eledelt frisebb anyagokkal pótolják. Ez a nedvkerítés ősszel megszűnik. Télen is szünetel egészen tavaszig.

— És vajjon miért?

— Azért fiam, mert a hideg, fagyos föld nem tartalmaz többé olyan vizet, mely a föld tápláló anyagait fel tudja oldani. Ennélfogva a gyökér a hideg talajból többé nem veszi fel a vizet. Ezzel megszűnik a rendes táplálkozása. Ha a levél most is tovább folytatná párologtatási működését, a növény teljesen kiszá-

radna és elpusztulna. A Gondviselő tehát ősszel a leveleket azért hervesztja el, hogy ezzel megmentse a fák életét.

— Hát a fenyők miért nem hullatják le tüleveleiket?

— Mert azok a fák és cserjék, melyeknek levelei túlakuak, vagy nagyon vastag bőrműek (például a fenyőféléknek s az örökzöld levelei) a legnagyobb hőségben is csak igen kevés vizet párologtatnak el, s ezért ezek a fák és cserjék nem kénytelenek leveleiktől megválni. Jegyezd meg, fiam, hogy lomb lehullása igen bölcsen berendezett természeti jelenség, amely a mi leveles fáinknak és bokrainknak *további létét biztosítja*. De menjünk tovább! Figyeljük meg azokat az előrelátó természeti törvényeket is, melyek az állatok létfenntartását szabályozzák. Mondd meg nekem, Ferkó, honnan tudja a mókus és a hörsög, hogy a nyár után nemsokára beállit a zord, hideg tél, mikor éhen pusztulnak el, ha egész nyáron át nem gyűjtenének szorgalmasan földalatti magtárakba? Pedig az a hörsög, vagy az a mókus csak most tavasszal jött a világra, telet még egyik sem látott, s mégis kényszerítve érzik magukat az élelem gyűjtésére? Mi vitte őket arra, hogy télire magtárakat rendezzenek be maguknak?

— Bizony csodás dolog. Erről sohasem gondolkoztam.

— Látod, Ferkó fiam, a beléjük oltott ösztön késziteti őket fajuk fenntartására. *Ez a törekvés azonban náluk nem tudatos*. Hasonlóképp honnan tudja előre az idei fecske, hogy biztosan beköszönt a zimankós évszak a maga öt-hat hónapjával, mikor nem lesz szunyog, nem lesz légy, nem lesz rovar, mikor az ereszalji fészekben biztos halál várna reájuk. Honnan tudja a gólya és a daru, hogy télen befagynak a tavak, a mocsarak, folyóvizek partjai, s nem halászhatnak tovább, nem kereshetik meg mindennapi táplálékukat? Hát, Ferkó fiam, mindezt ők nem tudják, de tudja az a Teremtő, aki róluk is gondoskodik, s rákényszeríti őket, hogy alkalmas időben elvándoroljanak. E kényszer nélkül kezdetben ho-

gyan is vágtak volna neki a soha még meg nem tett óriási utnak, hogy eljussanak soha nem látott melegebb s a megélhetésre egészen alkalmas földrészekre? A mi gólyáink Bulgárián, Kisázszián és Egyiptomon át repülnek Délafrókába. A franciaországi gólyák Spanyolországon s gibraltári szoroson keresztül szállnak ugyancsak Afrika déli részeibe. Lám, a franciaországi gólyák is a nagy tengerek kikerülésével a legrövidebb uton, a nekik legmegfelelőbb irányban haladnak. Talán földrajzi könyv után igazodnak? Vagy pontos térképekkel rendelkeznek?

— Bizony édesapám azok nem tanulhatják az iskolában hol van Délafrók?

— Nem bizony, Ferkó fiam. S ha a madarak vándorlását még tüzetesebben figyeljük, azon is csodálkozhatunk, hogy például a fecskék, amelyek rendszerint csak néhány száz méter magasságban szoktak röpködni, midőn vándoruttra kelnek, 7—8000 méter magasságba emelkednek föl. Élőlény ebben a szédületes magasságban, mozdulatlanul meg nem maradhatna, a dermesztő hidegben vagy megfagyva, vagy a ritka levegő miatt megfulladna. De a fecske ebben a magasságban a gyorsvonat sebességével tud repülni. Szárnyainak rendszeres mozgatása miatt a dermesztő hideget alig érzi, a ritka levegő pedig megkönnyíti a repülést, mert az nem fejt ki olyan ellenállást, mint a sűrű levegő. A fecske sűrű levegőben nem bírná ki azt a villámgyors repülést, sebesen lélegző tüdeje is biztosan összeégne. *Neki ez a nagyon magas légréteg a legmegfelelőbb terep a hosszú vándorlásra.* Ki mondta meg a fecskének, hogy 7—8000 méter magasságba szálljon fel, mert egyedül csak ilyen módon teheti meg óriási utját eredményesen a meleg Afrikáig?

Nem hagyhatjuk figyelmen kívül azokat a bogarakat és rovarokat sem, melyek nálunk áttelelnek. A pók olyan művészies fészket fon petéi körül, hogy abba ugyancsak nem hatol be a tél fagya. Már ősszel, a hideg beállta előtt, rengeteg számu rovar és bogár buvik a föld alá, hogy petéit elhelyezze, s azok kikelését biztosítsa. Egyik-másik nősténybogar nagyszerű előrelátással rendezi be földalatti lakását. Vajjon ki oktatta őket arra,

hogyan kell ivadékaik fenntartásáról ilyen nagyszerűen gondoskodni? A télire elkészített eleségmennyiséget hogyan tudják olyan pontosan megállapítani? Talán számvetést csinálnak, miként osszák fel az adagok mennyiségét? Vagy talán megméri? Nem ők, nem ezek az okatlan bogarak, sem a rovarok! Hanem megszámlálja és megméri és mindenről gondoskodik a teremtő Erő, mely jelenlétével mindent betölt. Az a végtelen Erő, mely ezeknek az apró kis állatkáknak is és az egész mindenségnek a gépezetét hajtja és vezeti. Igen, a teremtő Gondviselés állandóan hat az állatok és madarak ösztöneire, s Ő szabályozza a növények, fák életét is. — Kedves Ferkó fiam, midőn így együtt elnézegetjük a csendes, alvó, téli tájat, az a nagy csendesség is hangosan figyelmeztet a jó Isten folytonos munkájának nagyszerű csodáira. Ime itt a madáretetőn ugráló kis széncinkét most melegebb prémes toll borítja, mint a verőfényes tavaszon s a meleg nyáron. Amott a lehullott őszi levelek szőnyege melegen takarja be a fák alját és gyökereit. Lásd ott a mezőkön a téli hótakaró mily pompásan fedi be az őszi vetést. A hóbunda megmenti azt a fagytól. Emitt kanyarog a kis patak. Felszine csak egy-egy helyen van befagyva. Tudd meg, fiam, hogy a folyók s a tavak sohasem fagnak be fenéig. Miért? Hogy a halak és egyéb víziállatok el ne pusztuljanak. És ki tudná mind felsorolni a gondviselés böles intézkedéseit, amelyeket a természet rendjében feltalálhatunk. De e néhány példából is meggyőződhetünk Teremtőnk, Alkotónk jóságáról. Még az alvó természet is erre tanít.

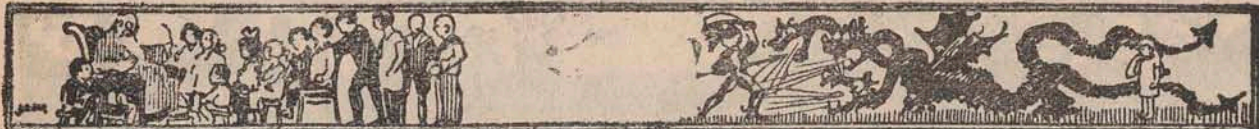
Dezső bácsi.

KARÁCSONYI MESE.

Messze, igen messze, rongyos istállóba,
Született egy gyermek, világ megváltója.
Jézus volt a neve, anyja meg Mária,
Jöttét e bünös föld várta s egyre várja,
Boldogok kik várták, boldogok kik látták,
Akik a szívüket hódolatul adták.

Bájak.

Katona Jenő.

A BIZONYITVÁNY.

(Pista levele az édesapjához.)

Írta: Muraközi Gyula.

Kedves jó apám! mire e levél
 Havas pusztákra te hozzád elér,
 Karácsony lesz, hó hull majd éjjelente,
 S a három böles elindul Betlehembe . . .
 . . . Mamuska sápadt... gyöngé és beteg,
 Majd később egyszer ő is ír neked . . .
 Piroska jó... most már nem sir soha...
 Szép ágya van hófehér nyoszolya.
 Halkan csendesen mindig mosolyog . . .
 Olyan nehezen futnak e sorok . . .
 Kedves apám, ime az iskoláról
 Ahogy kívántad, kis fiad beszámol:
 Rosszul megy, tudom, hogy busan veszed . . .
 Ez évben tandíjmentes sem leszek.
 Latinból négyes, nem volt szószedet,
 (Piroska akkor lett lázas beteg)
 Eltűnt... pedig még ott volt a kezemben
 Mikor egy éjjel orvosságért, mentem . . .
 Földrajz sem megy jól... Pedig ismerék
 Minden kis falut Volhynia felett,
 Mamuska ült a tarka térképnél
 És én mutattam mindig merre mentél.
 Történelemből kétharmadra állok,
 Pedig mikor a lázas éj leszállott,
 S a sok virrasztást mamuska sem bírta
 S mint vérszinű rózsza hóban elhajítva,
 Feküdt Piroska, két orcája égett . . .
 Én mondtam akkor hosszú, szép meséket.
 A számtan kétes, rossz a dolgozat,
 Pedig lepergő bus órák alatt
 Ugy számoltam, tudtam már hogy kevés . . .
 Jaj mindig kevesebb az érverés . . .
 A németből a fordítás se ment,
 S a doktor bácsi akkor idebent
 Pár német szót szólt — könnyű égett szemén,
 Megértettem . . . Azt mondta, nincs remény . . .
 A hittan órán nem tudtam felelni,
 Azt gondoltam nincs feladva semmi.
 S mikor mamuska ráborult az ágyra:
 — Koporsó lett Piroska nyoszolyája.
 Egy kis cipőn, ruhán, szalagon
 Zokogni kezdett tépesőn nagyon.
 Akkor a kezeim imádságra tettem,
 Imádkoztam a nagy bus árva csendben,
 Ahogy tanultam, hogy az ég alatt

Mindnyájunk atyja a szent „Akarat”.
 Aki, ha büntet még akkor is áld . . .
 S hangom betölté az egész szobát.
 Mamuska is a két reszkető kezét
 Hogy összetette, nem volt az beszéd
 Egy pár tört szó, de tiszta ima volt . . .
 Kedves apám a hóban valahol
 Karácsony este hogyha olvasod
 S kigyuladnak az orosz csillagok
 S lelkünket érzed minden csillagon . . .
 Mamuska s én szeretünk nagyon.
 Piroska nincs már . . . Betlehemi angyal.
 Karácsonyi dalunk szebb lesz egy drága
 [hanggal.]

S aztán lásd, jobb lesz minden felelet.
 Kedves apám mi itt vagyunk veled . . .
 Csak mert tulságos nehéz volt a leckém,
 Gondolj ránk majd a szent karácsonyi estén.
 1916-ot írtak akkor, mikor Pista ezt a le-
 velet 13 éves korában az orosz haretéren küz-
 dő édesapjának írta. Karácsony volt akkor is,
 mint most, de a templomba hívó harangszó
 helyett ágyudörgés reszketettette a levegőt. Mi-
 lyen üres, milyen szomorú lehetett akkor a
 karácsony, képzeljétek csak el, apa, testvér, ro-
 kon, minden épkézláb férfi a haretereken küz-
 dött. Pistából azóta nagy fiu lett: Nem is fiu:
 30 éves komoly férfi; de olyan szép, olyan ér-
 dekes a karácsonyi levele, hogy most 17 év
 múlva is érdemesnek találjuk leközelni az Új
 Cimborában.

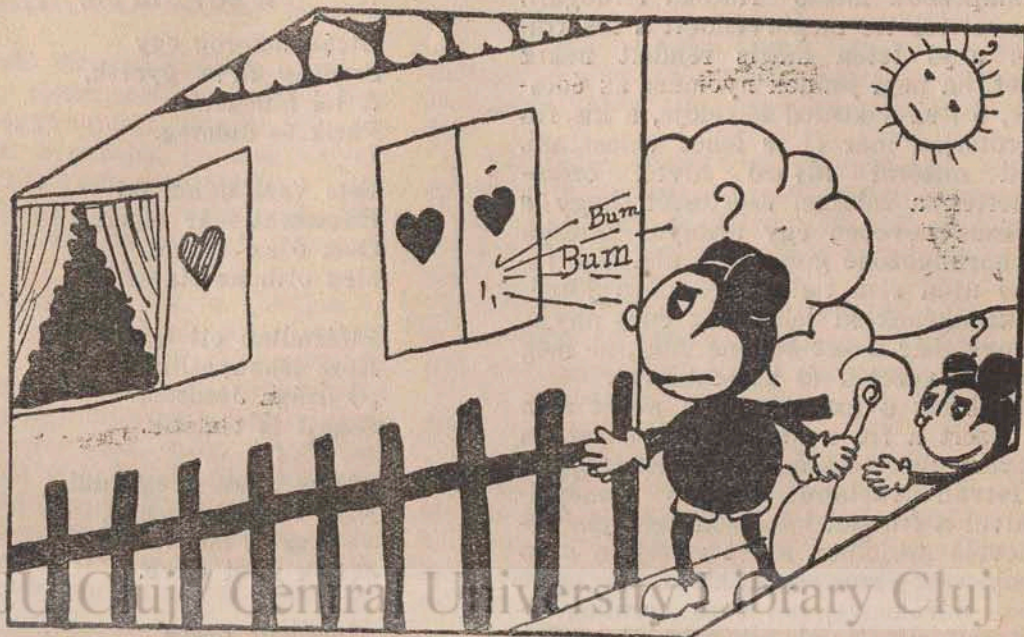

Száll a madár szárnya nélkül,
 A fára ül lába nélkül.
 Jön egy király napkeletről,
 Mind megeszi szája nélkül.

Mi az?

Cínike és Miki regényes története

De ám a muzsikát nemcsak Cínike hallja meg, de meghallja őfelsége IX. Miki egérkirály is. No, ha meghallotta, nem is tudott aludni tovább. Ez már valóságos felségsértés: egy királyt a legédesebb álmából felzavarni. Ablak nyílik, bum-bum! csitt-csatt! no lesz is itt most hadd ei hadd! Cínike el is tűnt egy szempillantás alatt az ablakból s úgy látszik Miki is megérezte a veszedelmet — ill a berek, nádak,

erek, már csak a feje látszik. Hold apó képéről is eltűnik a mosolygás. Feje felett kérdőjel: mi lesz ebből? Egyedül Miki nem vesz észre maga körül semmit. Se nem lát, se nem hall, csak zengedezik nagy bájosan, még azt sem veszi észre, hogy Cínike már nincs is az ablakban.

(No most mi lesz?)

KARÁCSONYI MEGLEPETÉS.

Irta: Kovács Nándor.

Barnafalván karácsony estéjén Kormos Gyuri, a község harangozója a tulipános ládán üldögélve, a Mindenhatónak hálát adva főlemlíti hűséges feleségének, hogy ezelőtt éppen harminc évvel esküdtek egymásnak örök hűséget. Békességben telt a sok idő; bár szegények voltak, de azért mindig jól éltek; boldogságukból csak egy hiányzott: házasságukat a jó Isten nem áldotta meg gyermekkel.

Juliska néni mint vallásos asszony, imá-

ját félbeszakítva meginté férjét, hogy nem szabad Istennek tettét bírálgatni; mindenben meg kell nyugodnunk a sorsunkban. —

— Belátom anyjuk, hogy elszólttam magam, mondta Gyuri bácsi, mert csak itt a faluban is hány szomorú esetet tudunk, — egyik-másik szülő minő sok nélkülözés mellett nevelte fel a gyermekeit, s most beteges — munkaképtelen szülőiket nem segítik, sőt bántalmazzák és megkeserítik az életüket.

Amint így beszélgetnek, egyszerre csak gyermeki nyöszörgés üti meg a fülüket. Gyuri bácsi éppen készülöben volt, hogy el-
sőt harangozzon az éjféli szent misére; amint

kilép a kunyhóból, a küszöbön egy kosárba botlik bele, amelyben egy gondosan bepórált, nyolc hónaposnak látszó fiucska sirdogált. Juliska néni fölötte megörvendett a kis fiúnak; ime a jó Isten mégis rendelt nekik gyermekeket, ha nem jönnek nyomára az édesanyjának, ő lesz a kised nevelője, a kis fiu eléggé erőteljes, már el is lehet választani. Az éjjeli miséről távozó hívek örömmel hirdették a faluban szerteszét, hogy a kised Jézus nevében egy aranyos fiucska került a harangozóné gondozása alá. Sok tudakozódás után sem tudtak nyomára jönni, hogy a kicsikének ki lehet az édes anyja, pedig annak már nevet kellene adni, — még pedig kettőt: vezeték és keresztnév.

Gyuri bácsi a maga csunya nevét nem szerette, azért a fiu a keresztségben István nevet nyert, mert karácsony másodnapján éppen István vártanu napját ünnepeljük, s mivel a fiucska karácsony estéjén került a nevelő szülőihez, azért viselje a szép Karácsony vezetéknevet. A kis Pista Isten félelmében növekedve, hét éves korában iskolába került, ugy az elemiben, mint később a középiskolában mindig első tanuló volt. Nevelő szülői a papi pályára szánták, de a jeles fiu hivatás szeretetéből a tanítói pályát választotta, hogy minél előbb álláshoz jutva, elaggott nevelő szülőiről tudjon gondoskodni.

A nemes szándéku ifju Isten kegyelméből már 21 éves korában Barnafalva érdeemes tanítója lett. Oh mily boldognak érezte magát, hogy elaggott nevelő szülőinek a sok jószágát meghálálhatta. A tanító családot alapítván, a nevelő szülők még tiz évig boldogan éltek a kedves családi körben, haláluk után is a tanító hálás szívvel emlékezett meg róluk, díszes sarkóvet állíttatott fel emlékükre.

Nem de kis olvasóim, kíváncsiak vagytok, hogy él-e még a kedves tanító bácsi? A jó Isten hosszas élettel jutalmazta meg; 50 évi tanítói buzgó működése után nyugdíjba vonulva hűséges nevelőjével meglegedetten éldegélt, a község apraja-nagyja szeretettel veszi körül, hálából mindent kedvére tesznek, csak hogy némi örömet szerezhessenek volt szeretett tanítójuknak.

Ahogy kis munkatársaink irnak:

MEGVÁLTÁS.

Utcán ácsorog egy
Szegény árva gyerek,
A tél hidegétől
Fázik és didereg.

Este van, mindenki
Hazament már régen,
Csak ő az, akinek
Még otthona sincsen.

Elfáradtan ott egy
Kőre lehanyatlik:
„Ő drága Jézusom!”
Sóhajt és elalszik.

S már nincs is egyedül,
Nem busul kis szive,
— Hisz őt megváltani
Jöttek most elébe.

Almaiban maga
Jézus fogta kezén:
„Jer kicsikém, — monda —
Hazavezetlek én.”

A gyermek szeliden
Hallgat a jó szóra
S üdvözülten lelé
A reggeli óra.

Pástyán István.

KARÁCSONY.

Megszólal a csengő szép ezüstös hangja...

— Karácsony, életem legeslegszebb napja!

Mikor a fenyőfán kigyullad a gyertya,

S kicsi hugocskám az ajándékol tarlja,

Mikor felcsendül a karácsonyi ének...

— Akkor tanultam meg, hogy mi is a lélek...!

Mi Urunk Jézusnak a szerető lelke:

— Mely karácsonyfánkal mindig körülengte,

Szeretel ünnepe vagy Te, szép karácsony,

Tégedet az Isten ezer jóval áldjon!

Az ég felé szálljon, repüljön az ének,

Estéjén e lélek meleg ünnepének.

Budapest.

NEMES NAGY AGNES.

I. gimn. ó. tan.

Mit üzennek a nagyok a kis cimboráknak

Ezüst csengőjével csilingel az angyal. A Jézus születését hirdeti. Megszületett a világ megváltója. Békesség a földre és szeretet!

Hallga csak kis cimborák! a ti szívetekben is csilingel az angyal karácsonyi üzenetet hozó csengője; szeressétek egymást. Legyen testvére minden cimborá a másik kis cimboráknak. Ezt üzenem nektek karácsonyi üzenetül.

Szatmár.

Szerkesztő néni.

Az Uj Cimborá az a tűz, amely nem hagyja lelketek melegét kihűlni. Amely biztató fényugárt hint a ti eljövendő életek utjára. Kicsi testvérekim érezték meg, hogy ez a tűz értetek ég, érezték meg, hogy ennek a tűznek a melege, mint egy nagy családot kapcsol össze benneteket.

Torockkőszentgyörgy.

Teleky Dezső,

az Uj Cimborá főmunkatársa.

Kis cimborák, jó cimborák azt üzenem én nektek, zengő magyar nyelven írott kis lapunk terjesszétek. Magyar a mi anyanyelvünk, a szívünk és a lelkünk. Igaz magyar szeretettel, benneteket köszöntünk.

Szatmár.

Kovács Gyula bácsi.

Minden szülő, aki gyermekét szereti, aki nemcsak a jelenre, de a jövőre is gondol, megrendeli gyermekének az Uj Cimborát.

Nagybánya.

Janovszky Imre.

A szeretet ünnepe alkalmából azt üzenem nektek kis cimborák, hogy szeressétek édes anyátokat és szeressétek azt a nyelvet, amelyre ő tanított titeket.

Szatmár.

Boros Jenő.

Szeressétek és terjesszétek az Uj Cimborát.

Szatmár.

Rejtényszerkesztő bácsi.

Ép testben ép lélek. Az egészség nagy kincs. Gyermek vigyázz, hogy e nagy kincset botorul el ne játszd.

Öreg góbé.

Istennek ad kölcsön, ki a szegénynek ad: legyetek ti is könyörteltesek gyermekek.

Temesvár.

Végh Józsefné.

Amit a gyermek megtanul, azt öregségében is követi.

Zilah.

János bácsi.

A restség vétekre vezet. A rest mindig szükségét érez.

Kolozsvár.

Orbókné.

Ha minden kis cimborá úgy szeretné ezt a kedves kis lapot, mint az én kislányom, akkor a szerkesztő néninek nem lenne semmi gondja, akkor a kis cimborák még az újságot is szerkesztenék helyette. Kis cimborák, akarjátok-e úgy szeretni az Uj Cimborát, mint az kislányom?

Brassó.

Szerdahelyi Kálmánné.

Édességből is megárt a sok. A legártatlanabb öröm is mértéktelenül élvezve káros következményekkel járhat. Legyetek azért mindenkor és mindenben mértékletesek.

Doktor bácsi.

Hajlik a vessző jobbra, balra, azonképpen a gyermek lelke is formálható — de a bot már török. A gyermek is, ha rossz szokásait le nem vetkezi, bizony embernyi ember korában már le nem szokik róla.

Ref. Lorántffy Zsuzsánna Leány-Bibliakör.

„Magyar szívem, magyar dalom,

Sehol, sehol a világon

Párod nincsen.

Te vagy az én egyetlenegy megmaradott,

Féltve őrzött drága kincsem.”

Én ezt üzenem nektek kis cimborák.

Nagybánya.

Veress Ferenc,

ref. el. isk. igazgató.

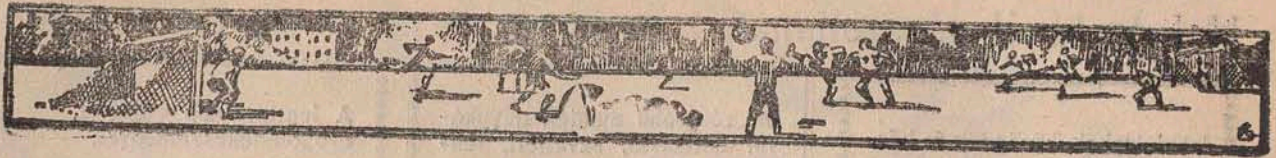

SZERKESZTŐI ÜZENET:

Családszövetségünk tagjainak, lapunk kedves munkatársainak s minden kis cimboránknak boldog karácsonyi ünnepeket kívánunk.

Teleky Dezső, Torockószentgyörgy. Hosszu leveleire rövidesen válaszolni fogok. A levelet személyesen adtam át Sárának. Nagyon örülök, hogy megismerhettem őt. A karácsonyi üzenetet meg kell egy kicsit rövidíteni, ha ebbe beleegyezik. A propaganda-munkát örömmel fogadjuk — amint csak legzethez jutok, a jelzett helyekre írni fogok. Szíves üdvözlétem. — **Dr. Bleicherné Rafael Anna, Tövis.** A kézirat rendes időben megérkezett. Sajnos annyi dolgom volt mostanában, hogy eddig nem jutottam el az átfanulmányozásához, így most még véleményít sem tudok mondani rá. A napokban azt hiszem tudok szakítani időt az átolvasásához, mindenestre csak a következő évben jöhet már közlésre. Kellemes karácsonyi ünnepeket kívánok — és üdvözlöm szeretettel. — **Ifj. Kolozsváry István, Berekeresztur.** Várjuk válaszát a karácsonyi cikkekre vonatkozóan. Belegyezése nélkül nem akartunk gyökeresebb változást eszközölni rajta. Ha addig választ nem kapunk, az sem baj, felhasználjuk jövőre. Szíves szeretettel üdvözlünk. — **Kovács Nándor, Szilágybagos.** Nehezen mennek a könyvecskék. Szívesen ajánljuk mindenfelé, de nincs a gyermekeknek pénzüik. Pedig már az a 10 lei igazán nem sok értük. A cikkeket lassan sorra kerülnek. — **Relezár Antal, Kolozsvár.** A küldött előf. díjat megkaptuk. Köszönettel nyugtázzuk. A megrendeléstől kezdve eddig minden számat postára fejtünk. Kiadóhivatatalunk ebből a szempontból a legmesszebbmenő óvatosságot és gondosságot fejt ki. — **Kürthy Kaló, Halmi.** Sajnáltam, hogy lemaradtatok a nagybányai Meseország kiállításáról. No majd legközelebb. A halmi-i ismerősöket szeretettel üdvözlöm. — **Orlh Győző, Oravija.** Nagyon örültem az érdeklődésének. Remélem az Uj Cimborával való kapcsolat lassan-lassan ki fog mélyülni. — **Biró Istvánné, Belesli.** A kért mutatóvényszámat megküldtük. Ha megszerették kis lapunkat, kérjük, hogy terjeszték is tovább. A Sebesy Laura néven beérkező előf. díj egy új előfizetőt jelent, vagy az első megrendeléssel azonos? Kérjük megírni. Szíves üdvözlétem. — **Kozma Endre, Magyarsáros.** A küldött előfizetési díjakat megkaptuk, ugyszintén a szindarabok árát. Az Uj Cimborra terjesztése érdekében kifejtett munkáért hálás köszönetünket küldjük. — **Rózsa Gyuláné, Baia-Mare.** A küldött 100 leit megkaptuk, előbbi 50 leiel együtt előfizetése 1934. febr. 1.-ig rendben van. Amennyiben önajt továbbra is Családszövetségünk tagja lenni, kérem egy lapon tudatni velünk, ebben az esetben az előfizetési díj jóval kevesebb lesz. Szeretettel üdvözlünk. — **Kaisz József, Havasmező.** Nov. 1.-től

kezdődőleg küldjük az Uj Cimborát. Megkapta-e? Kérem írja meg nekünk, volna-e szíves foglalkozni Havasmezőn és vidékén lapunk terjesztésével. Szabó Sándor ur említette, hogy volnának ott családok, akik szívesen és örömmel járatnák az Uj Cimborát, csak meg kell őket keresni. Várjuk válaszát. Szíves üdvözlétem. — **Kanizsai Jenőke, Lázári.** A rejtvényeket és az Uj Cimborra kis rajzfüzetét megkaptam. A rejtvények között vannak közölhetőek, majd sorra jönnek. A rajzok ügyesek — elvisszük a legközelebbi rajzkiállításra. Addig is küldtem neked helyette egy másik füzetet. — **Sárándi Béla, Kolozsvár.** Jól láttad te, hogy a cimlap belső oldalán levő madár — nem madár, hanem egy kis süni — egyszer már közöltük is az Uj Cimborában, a nyomdász bácsik egy másik helyett tévedésből hozták oda azt a képet. — **Fábián Ancsi, Szalmár.** Ugyes kislány vagy Ancsika. Ha nem is fejtettél meg minden rejtvényt, nem baj, az a fontos, hogy amit megfejtettél, azt egyedül, segítség nélkül fejtetted meg. — **Aiii Béla, Székelykocsárd.** Megkaptad a rejtvénygyűjteményt és nagyon örültél neki. En örülök, kis cimborra, amikor li örültök. A jövő évi előfizetőgyűjtő-versenyen remélem te is részt veszel. — **Hajdu Zoltán, Szalmár.** Rejtvénygyűjtésed jó. Amint látom, te is beléptél a rejtvénygyűjtők táborába. — **Debreczeni Ferike, Szalmár.** Rejtvényed bekerül a döntőbe. Berkessy Zollikának megírjuk Nagyváraadra, hogy szeretnél levelezni veled. — **Nagy Lóránd, Szalmár.** Rejtvényed bekerül a döntőbe. — **Akosi Manci és Tibi, Szalmár.** Ezt már szeretem, még csak most léptetek be az új cimborák közé és máris ilyen jó rejtvénygyűjtők vagytok. — **Bogdán Magda és Ilonka, Szalmár.** Régen nem láttalak már benneteket. Hogy megy a rejtvénygyűjtés? — **Bartha Jenőke, Gyulafehérvár.** A múlt számban hibásan írték a neveteket. Akkor láttam már csak, mikor Nagybánvárról hazajöttem. — **Fehér Bécike.** A rejtvények közül, amelyeket megfejtettél — jók, bekerülnek a döntőbe. — **Udvari Magda és Sára, Magyarsáros.** Köszönöm a meghívástokat, ha arra visz felétek az utam, el is látogatok hozzátok. Óh, óh, az a kicsi Sárrika, nem ügyelt magára bizonyára eléggé. No, de talán csak nem komoly a betegsége? A rejtvényt nem tudtuk lehozni, mert kisét kellene előbb csináltatni belőle. Az pedig igen költséges. — **Kovács Margitka, Szalmár.** Versét átolvastam, a vers alapgondolata jó, de sokat kell még rajta dolgozni, hogy közölhető legyen. A versírásnak is meg vannak a maga szabályai, amit jó versírónak szem előtt kell tartani. — **Berkessy Zolika, Nagyvárád.** Egy kis szatmári cimborra szeretne megismerni téged és levelezni veled. Már ez igazán nagy megtiszteltetés rád nézve. Zolika. Majd válaszold meg, hogy akarsz-e levelezni a veled éppen egyidős szatmári kis cimborával.

FEJTÖRŐ

S D ?
L = ?

Beküldte: Makó Tivadár, Resica.

LLLL A pó = ?
LLLL

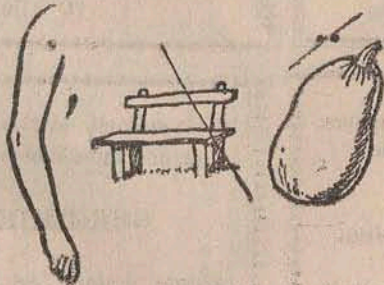
Beküldte: Glück Klári, Szatmár.

O a Nap ?
uj

Beküldte: Öreg góbé.

KI TALALJA KI?

1. Mikor volt az első karácsony?
2. Melyek a Duna mellékfolyói?
3. Melyik királyhoz fűződik a fordai hasadék mondája?
4. Mikor alapították Munteniát?
5. Melyik költő, melyik verséből való ez az idézet:
„Mosi uralkodnak a szelek és viharok
Egyik fenn a légben magasan kavarog.”

A 23. szám megfejtése: 1. Hinta-palinta, 2. Nagy Lajos, 3. Virgács.

Ki találja ki? 1. Elbe Csehországban és Németországban folyik, 2. Stefan cel Mare 1457-től 1504-ig uralkodott, 3. Petőfi Sándor 1823.-ban született Kis-körösrön (Pest megye), 4. Vallásszabadság azt jelenti, hogy minden vallás szabadon terjesztheti tanait. 5. A néger, ha a Vörös tengerbe esik: vizes lesz. Tifkosírással beküldött levél: Szeressük Marcella néni, a Cimbora íróját.

Megfejtették: Fehér Bécike, Óvári, Debreczeni Feri, Szatmár, Bartha Jenőke, Gyulafehérvár, Bogdán Magda és Ily, Szatmár, Akosi Tibi és Mancsi, Szatmár, Ath Béla, Székelykocsárd, Fábión Ancsi, Szatmár, Zathureczky Ilonka, Óvári, Hajdu Zoltán, Szatmár, Nagy Loránd, Szatmár.

Nyertesek lettek: Bartha Jenőke, Gyulafehérvár, Akosi Mancsi és Tibi, Szatmár, Hajdu Zoli, Szatmár.

A KIADÓHIVATAL POSTAJA.

Egész évre előfizettek: Sárközi Pál, Baia-Mare, Ravasz Gizella, Oradea.

Félévre előfizettek: Endélyi Ráchel Tg.-Mures, Rózsa Gyuláné, Baia-Mare, Joanovici Draga Maria, Alba Julia.

Negyedévre előfizettek: Tóth Zoltán, Halmeu, Szaniszlói Róm. kath. elemi isk., Sanislău, Papp Jenő, Aiud, Udvary Magda és Sári, Magyarsáros, Retezán Antal, Cluj, Váry Imre, Sänniclaus, Pintér Irén, Sighisoara, Gálffy Julia, M.-Sáros, Hangya Szöv., Baia-Mare, Szép Ferike, Turulung.

Előfizettek még: Kerekes Bubu és Puszu Mikola 145 lei, Molnár László, Baia-Mare 94 lei, Kozma Endre, Saros 142 lei, Karády György, Sighet 94 lei, Rosy Nusika, Ineu 96 lei, Csinády Margit, Boghis 34 lei.

Kérjük lapunk előfizetőit, amennyiben lapot nem kapnának, vagy a befizetett előf. díjak nyugtázva nem lennének, a beküldéstől számított két hét múltán sem, úgy ezt egy lapon tudassák velünk. A kiadóhivatal nagyon pontosan postáz, ennek dacára hallottunk panaszt, hogy egymásután veszték el számok különösen kisebb helyiségekben. Szeretnénk tudni, mi lehet ennek az oka. Eppen ezért is kérjük lapunk olvasóit, hogy bármilyen öhajrással, kíváncsággal forduljon csak hozzánk.

Magyarországi előfizetőinket kérjük, hogy hátralékaikat Ferenczy Pál gyógyszerész, Halmazújváros, Petőfi u. 32. címre juttassák el.

Főmunkatárs: TELEKY DEZSŐ.
Új Cimbora szerkesztősége és kiadóhivatala
Satu-Mare, P. Bratianu No. 9.
SZABADSAJTÓ R. T. NYOMDABÉRLETE

Hol és kinél vásároljanak karácsonyra a kis cimboráknak

Iskolatáskák, bőröndök és bőr-
diszmiáruk

**SZEKELY
SÁNDORNÁL**

Szalmár, Sfr. Stefan cel Mare

Ha vásárolni mentek anyuká-
val harisnyát, szvettert, téli-
sapkát SZATMÁRON,

SZABÓ ISTVÁN

bácsinál vegyetek.
Sfr. V. Lucaciu (Hám János-u.)

A legfinomabb cukorka,
csokoládékészítmények

PILLICH DEZSÓ

cukorka, csokoládé gyárában
készülnek.

Cluj-Kolozsvár, Sfr. Bop. G.

A legizlésebb női, gyermek
és leánykacalapok

**VODICSKA
NŐVÉREKNÉL**

készülnek. Szalmár,
P. Braljanu (Deák-lér) 9. sz.

Naponla frissen pörköll kávé
különlegességek, rum, likőr,
bor, tea, fűszer és csemege-
áru legolcsóbb beszerzési for-
rása

M. FILEP

fűszer és csemegeüzletében,
Szalmár, Fehér ház sarok.

Hogyha jön a vizsga napja
Ruhát kap apraja-nagyja

SPITZ BÉLA
cég üzletében.

Mindenfélét kaphatsz bőven.
Szalmár, Stefan cel Mare 2.

Mikulásra, karácsonyra cukor-
kát, csémegét, fűszeráru leg-
olcsóbban

RACZ ISTVÁN-nál

lehel vásárolni. Sfr. Stefan cel
Mare (Kazinczy-u.) 29.

Képeskönyvek, meséskönyvek
és az összes ifjusági iratok

REIZERN-nél

Szalmár, Kazinczy-ulca 12.

A legkedveltebb cukorka,
csokoládé különlegességek

REITER

csokoládégyárban készül-
nek, Satu-Mare, Sfr. Regel
Maria.

Kis cimborák, gyermekjátéko-
kat NAGYBÁNYÁN

HORVÁTH

bácsi bazárjában szokott vá-
sárolni karácsonyra a Jézuska

36.16
216
Fontos, hogy a kalap hogy áll.
Akár fiu, akár kisleány.
Weisz Juliska mindig jól ad,
Kalap venni oda menj hál.
Szalmár, Sfr. Stefan cel Mare
576

Az anyák figyelmébe!
A vérszegény, gyomorhajos,
szédülős gyermekek és tel-
nőttek számára a legjobb nevű
orvosok ajánlják az

AVASGYÖNGYE

üditőhatású ásványvizet.

Központ: Satu-Mare.

P. Titulescu 22.

Üveg és porcellán áruk, kép-
keretezés és üvegezés leszá-
lított karácsonyi árban a

**PORCELLÁN
ÁRUHAZ-ban**

Satu-Mare, Piaa Braljanu 9.

Gomb, csipke, fésű, harisnya,
keztlyű nagy választékban
érkezelt

MERTZ JÓZSEF-hez

a karácsonyi vásárra. Szalmár
(P. Braljanu - Deák-lér)

Kileányoknak, kisfiuknak a
legszebb bündákat készít

GÖRÖMBEY

szörme üzlete, Satu-Mare,
Sfr. Stefan cel Mare.